SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 178/2010-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 4. mája 2010 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. V. B., B., zastúpenej advokátkou JUDr. E. Č., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Komárno v konaní, ktoré malo byť začaté návrhom odoslaným právnou zástupkyňou na poštovú prepravu 2. februára 2005 doporučenou zásielkou pod podacím číslom 27 403 747, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. V. B. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. novembra 2009 doručená sťažnosť Ing. V. B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. E. Č. (ďalej len „právna zástupkyňa sťažovateľky“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Komárno (ďalej len „okresný súd“) v konaní, ktoré malo byť začaté návrhom odoslaným právnou

zástupkyňou sťažovateľky na poštovú prepravu 2. februára 2005 doporučenou zásielkou pod podacím číslom 27 403 747 (ďalej aj „návrh z 2. februára 2005“).

Sťažovateľka ako právna nástupkyňa spoločnosti S. spol. s r. o., B. (ďalej len „právny predchodca“), ktorou sa stala na základe zmluvy o postúpení pohľadávky z 25. júna 2009 uzatvorenej medzi ňou ako postupníkom a právnym predchodcom ako postupcom, v sťažnosti uviedla:

«Dňa 2. 2. 2005 spoločnosť S., spol. s r.o. doporučenou zásielkou pod podacím číslom 27403747 podala na Okresný súd v Komárne návrh navrhovateľa S. spol. s r.o., ... proti odporcovi Mesto K... o zaplatenie 1.979.184,50 Sk (65.696,889 €) s prísl.

Vzhľadom na nečinnosť súdu pri osobnom dopyte o stave konania na Okresnom súde v Komárne bolo zistené, že predmetné podanie sa v evidencii súdu nenachádza. Následná reklamácia na pošte vzhľadom na uplynutie reklamačnej doby nebola možná, keďže v zmysle čl. 62 ods. 5 Poštových podmienok upravujúcich poskytovanie univerzálnej poštovej služby a vykonávanie poštového platobného styku schválených Poštovým regulačným úradom, je možné reklamáciu podať v lehote šesť mesiacov od podania zásielky.

Na základe uvedeného môj právny predchodca listom zo dňa 18. 6. 2007 kópiu návrhu spolu s podacím lístkom zaslal Okresnému súdu v Komárne, pričom Okresný súd prostredníctvom predsedu súdu zaslal odpoveď, v ktorej uviedol že návrh na začatie konania sa na súde nenachádza a konanie vo veci neprebieha.

Z uvedeného dôvodu bola zaslaná Okresnému súdu v Komárne vo veci sťažnosť, ktorá bola uzatvorená ako neopodstatnená s odôvodnením, že zásielkou zo dňa 2. 2. 2005 pod podacím číslom 27403747 bolo na Okresnom súde v Komárne doručené iné podanie, inej právnej veci vedenej pod č. k.: 5Cb/163/2004. K tomuto záveru prišiel Okresný súd v Komárne až po viac ako roku vzájomnej komunikácie vo predmetnej veci.

S tvrdením súdu nemôžem súhlasiť a predkladám doklady preukazujúce moje tvrdenia - kópiu poštovej knihy so zaevidovanou zásielkou 27403747, ako aj kópiu podania vo veci č. k.: 5Cb/163/2004, ktorá bola na OS v Komárne podaná osobne pracovníčkou kancelárie A. A.

Mám za to, že v danom prípade došlo k pochybeniu zo strany pracovníkov súdu, pričom o dôvodoch a následnej zámene dokladov môžem len „špekulovať“, čo mi neprislúcha. Následkom toho bola skutočnosť, že návrh navrhovateľa S. spol. s r.o., ... proti odporcovi Mesto K. ... o zaplatenie 1.979.184,50 Sk (65.696,889 €) s prísl. na Okresnom súde v Komárne nebol vôbec zaevidovaný (nebolo mu teda pridelené číslo konania).

Okresný súd v Komárne, napriek predloženým dokladom bol vo veci nečinný, čím porušil moje základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. ...

Keďže osobné jednanie ohľadne hore uvedeného podania bolo neúspešné, podľa odporúčania konajúceho súdu bola dňa 15. 6. 2007 kópia návrhu spolu s dokladom o jeho podaní zaslaná Okresnému súdu v Komárne avšak bezvýsledne. Následne bola podaná sťažnosť na prieťahy v konaní podľa § 17 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov predsedovi Okresného súdu v Komárne, taktiež bezvýsledne.»

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd prijal jej sťažnosť na ďalšie konanie a aby v náleze vyslovil:

„1. Základné právo sťažovateľa resp. jeho právneho predchodcu upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Komárne vo veci navrhovateľa S. spol. s r.o., B. IČO:... proti odporcovi Mesto K., IČO:..., o zaplatenie 65.696,889 € (1.979.184,50 Sk) s prísl. porušené bolo.

2. Okresnému súdu v Komárne prikazuje, aby vo veci konal bez zbytočných prieťahov.

3. Sťažovateľovi priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 6.638 €, ktoré je Okresný súd v Komárne povinný vyplatiť do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Sťažovateľovi priznáva trovy právneho zastúpenia 2.340,62 € (za dva úkony právnej pomoci - prevzatie a príprava a podanie na ÚS SR á 1.163,36 € + 2 x 6,95 € režijný paušál), ktoré je Okresný súd v Komárne povinný zaplatiť na účet advokáta JUDr. E. Č. č... do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia (nálezu).“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí

relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (obdobne napr. III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06, III. ÚS 218/07).

Podstatou námietok sťažovateľky boli tvrdenia o tom, že postupom okresného súdu vo veci návrhu jej právneho predchodcu o zaplatenie sumy 1 979 184,50 Sk (65 696,889 €) s príslušenstvom (ďalej len „návrh na zaplatenie sumy“), ktorý právna zástupkyňa právneho predchodcu a jej súčasná právna zástupkyňa zaslala na poštovú prepravu 2. februára 2005, došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, pretože okresný súd na základe tohto návrhu vôbec nekonal.

Na podporu svojich tvrdení sťažovateľka predložila ústavnému súdu fotokópiu podacieho lístka, ktorý bol potvrdením o zaslaní písomnosti na poštovú prepravu. Doporučená zásielka bola označená podacím číslom 27 403 747 s tým, že ako druh zásielky bola na podacom lístku uvedená značka „RIV“. Odosielateľom tejto písomnosti bola právna zástupkyňa sťažovateľky a ako adresát bol uvedený okresný súd. Na podacom lístku však nebol uvedený žiadny údaj, ktorý by svedčil o tom, že potvrdzuje zaslanie návrhu na zaplatenie sumy.

Okrem toho sťažovateľka predložila k sťažnosti aj ďalší dôkaz, ktorým bola fotokópia listu *„poštovej knihy“*.

K sťažnosti sťažovateľky sa vyjadril predseda okresného súdu podaním sp. zn. Spr 39/10 z 5. februára 2010, v ktorom uviedol tieto skutočnosti:

„Je pravdou, tak ako tvrdí sťažovateľka, že sa na mňa opakovane obracala JUDr. E. Č. so žiadosťou o dohľadanie a rekonštrukciu spisu vo veci návrhu na začatie konania medzi účastníkmi S. spol. s r.o.... zastúpená JUDr. E. Č., proti Mestu K... o zaplatenie 1.979.184,50 Sk s príslušenstvom, ktorý ako uvádza podala doporučene 2. 2. 2005 pod podacím číslom 27403747 RIV, pričom mi predložila aj fotokópiu podacieho lístku. Naposledy som sťažovateľke odpovedal listom zo dňa 10. 11. 2008 vedeným v správnom denníku súdu pod Spr 1523/08, kópiu ktorého pripájam a na ktorého obsah sa v plnom

rozsahu odvolávam. K veci ďalej uvádzam, že vzhľadom na opakované sťažnosti žiadateľky som pri vybavovaní jej ostatného podania (sťažnosti na postup súdu Spr 1523/08) v záujme predídenia prípadného omylu, vykonal navyše lustráciu všetkých vecí vedených na tomto súde, vrátane archivovaných a to nielen podľa účastníkov konania, ale aj tých, kde vystupovala ako právna zástupkyňa účastníkov JUDr. E. Č. Takto som zistil, že v archivovanej veci spisovej značky 5Cb/163/2004, k podaniu na číslach listu 42 až 51 je pripojená obálka, v ktorej boli tieto listiny súdu doručené, riadne zažurnalizovaná v spise s doručovacím číslom 27403747, podané dňa 2. 2. 2005 na Pošte B., teda sa jednalo o číslo, ktorým od počiatku sťažovateľka dôvodila údajné doručenie návrhu na začatie konania v už spomenutej inej veci. Poukazujem na obsah súdneho spisu Okresného súdu Komárno spisovej značky 5Cb/163/2004, ktorý Vám v origináli zapožičiavam k nahliadnutiu a z ktorého je nepochybné, že tvrdenie sťažovateľky nemá opodstatnenie.

K Vašej požiadavke o vyhotovenie kópie doručovacej knihy z uvedeného obdobia uvádzam, že na súde v zmysle Spravovacieho poriadku sa viedla poštová kniha, ktorá sa však archivuje 2 roky, do tejto sa však zaznamenáva pošta zo súdu odchádzajúca. V tom čase sa postupovalo podľa toho času už zrušenej inštrukcie ministra spravodlivosti Slovenskej socialistickej republiky z 18. 7. 1983 č. 15/1973-L, ktorou sa vydal Spravovací poriadok pre okresné a krajské súdy, nakoľko iná právna úprava vtedy neexistovala, kde tunajší súd postupoval tak, že pošta prichádzajúca sa eviduje, kontroluje podľa takzvaného úhrnného dodacieho lístku v ktorom sa uvádza číslo zásielky, pošta z ktorej zásielka prišla a poradové číslo zásielky. Tento dodací list sa nearchivuje, fakticky ho však vždy súd odkladá, minimálne na dobu 6 mesiacov, nakoľko len v tejto lehote je možné reklamovať zásielky. S poukazom na tieto skutočnosti Vašej požiadavke na vyhotovenie kópie nemožno vyhovieť.“

Z vyjadrenia okresného súdu vyplýva, že takýto návrh nikdy nebol okresnému súdu doručený, a teda konanie nemohlo začať, nebolo možné v ňom pokračovať, a napokon nebolo možné o veci rozhodnúť.

Dňa 19. marca 2010 doručil ústavný súd právnej zástupkyni sťažovateľky vyjadrenie predsedu okresného súdu s tým, aby sa k jeho obsahu vyjadrila a aby preukázala tvrdenie,

že kópia jej podania vo veci sp. zn. 5 Cb 163/2004 bola osobne na okresnom súde podaná pracovníčkou advokátskej kancelárie.

Dňa 7. apríla 2010 predložila právna zástupkyňa sťažovateľky vyjadrenie – vyhlásenie pracovníčky advokátskej kancelárie, z ktorého vyplýva, že 2. februára 2005 bola vyslaná na pracovnú cestu do K. svojou pôvodnou zamestnávateľkou, pričom ju právna zástupkyňa sťažovateľky požiadala, aby v podateľni okresného súdu podala odpor proti platobnému rozkazu vo veci spoločnosti MEDICÍNA, spol. s r. o., k sp. zn. 5 Cb 163/2004. Prijatie podania jej bolo potvrdené na kópii odporu.

Právna zástupkyňa sťažovateľky ďalej v prílohe podania doručeného ústavnému súdu 7. apríla 2010 predložila rukou písaný záznam (poštovú knihu), podľa ktorého 2. februára 2005 bol vypravený *„návrh (S.)“*.

Dňa 14. apríla 20010 právna zástupkyňa sťažovateľky opätovne predložila vyhlásenie pracovníčky advokátskej kancelárie s tým, že je možné predložiť aj vyhlásenie jej pôvodnej zamestnávateľky, pretože sa spolu zúčastnili služobnej cesty na okresný súd 2. februára 2005. Tiež opakovane predložila písomnosť označenú za *„kópiu poštovej knihy“*. Zástupkyňa sťažovateľky uviedla, že *„nie je mi známe z akého dôvodu je na Okresnom súde v Komárne v spise pod zn. 5 Cb 163/2004 založená obálka s doručovacím číslom 27403747, keď podľa mojej evidencie pod týmto číslom bol preukázateľne zaslaný návrh navrhovateľa S. spol. s r. o. proti Mestu K. o zaplatenie 1.979.184,50 Sk“*.

Na základe vyjadrenia okresného súdu a právnej zástupkyne sťažovateľky ústavný súd preskúmal aj spis okresného súdu sp. zn. 5 Cb 163/2004, z ktorého zistil, že pod touto spisovou značkou bol na okresnom súde vedený spor, kde odporcu (osobu odlišnú od sťažovateľky a jej právneho predchodcu) zastupovala právna zástupkyňa sťažovateľky. Ďalej z čísla listov 42 – 51 spisu zistil, že 3. februára 2005 bola okresnému súdu doručená písomnosť označená ako *„Odpor proti platobnému rozkazu č. k.: 5 Cb 163/2004“*, ktorý v mene odporcu podala právna zástupkyňa sťažovateľky, ktorého v tomto konaní zastupovala a ktorá je totožná s právnou zástupkyňou sťažovateľky. Táto písomnosť bola

zaslaná na poštovú prepravu 2. februára 2005 na Pošte Bratislava 56 a je na nej uvedené číslo 27 403 747.

Z uvedených skutočností vyplýva, že sťažovateľkou uvedené tvrdenia neboli ústavnému súdu doplnené takými dôkazmi, na základe ktorých by bola hodnoverným spôsobom preukázala svoje tvrdenie, akým je potvrdenie Slovenskej pošty o prijatí zásielky k preprave alebo potvrdenie podateľne okresného súdu o osobnom prevzatí písomností (napriek tomu, že pracovníčka advokátskej kancelárie tvrdila, že na okresnom súde jej bolo osobne potvrdené podateľňou okresného súdu prevzatie písomností, doručenie ktorej sťažovateľka v tomto konaní chcela okresnému súdu preukázať). Ústavný súd z toho teda vyvodil záver, že sťažovateľkinmu tvrdeniu chýba akýkoľvek znak hodnovernosti.

Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka nepreukázala, že okresný súd dostal 2. februára 2005 návrh, rovnako nepreukázala, že obsah obálky korešponduje s písomnosťou, ktorej odoslanie mala potvrdzovať fotokópia listu *„poštovej knihy“*, z ktorej vyplývalo, že 2. februára 2005 právna zástupkyňa sťažovateľky zaslala okresnému súdu písomnosť označenú ako *„návrh (S.)“*. Medzi týmito dôkazmi neexistuje príčinná súvislosť. Každý z nich potvrdzuje isté skutočnosti, ktoré ale nehovoria o jednoznačnom závere, že v danej obálke bola zaslaná sťažovateľkou prezentovaná písomnosť. Táto skutočnosť vyplýva i zo spisu okresného súdu sp. zn. 5 Cb 163/2004, do ktorého bola 3. februára 2005 právnou zástupkyňou sťažovateľky v obálke zaslanej na poštovú prepravu 2. februára 2005 pod podacím číslom 27 403 747 doručená písomnosť označená ako *„Odpor proti platobnému rozkazu č. k.: 5 Cb 163/2004“*. Tento odpor bol podaný právnou zástupkyňou sťažovateľky v inej právnej veci, kde zastupovala iného účastníka konania.

Podľa názoru ústavného súdu mimo ďalších pochybností nebolo preukázané, aby sa konanie o návrhu na zaplatenie sumy na okresnom súde začalo. Sťažovateľka nepreukázala, aby takýto návrh bol okresnému súdu doručený jej právnou predchodkyňou. Zo zrejmých dôvodov nemohlo v takomto prípade dôjsť k prieťahom v konaní okresného súdu. Okresný súd totiž nemal o čom konať, a teda ani nemohol porušiť základné právo sťažovateľky na

prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd konštatuje, že všeobecný súd je povinný poskytnúť ochranu základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ale len za predpokladu, že prerokúva a rozhoduje vec účastníka konania. Ak niet konania, jeho predmetu ani jeho účastníkov, nemožno ochranu poskytnúť.

Ústavný súd nezistil príčinnú súvislosť medzi namietaným porušením základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a postupom okresného súdu, a preto sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde na predbežnom prerokovaní odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Vzhľadom na to, že ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľky, ktoré v nej nastolila.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. mája 2010